

## ONUNCU KÖY SAĞLIK VE SOSYAL HİZMET ÇALIŞANLARI SENDİKASI

### KURULUŞ MANİFESTOSU

**Bu manifesto, yeni bir sendikanın değil; unutulmuş bir sendikacılık anlayışının yeniden ayağa kalkma çağrısıdır.**

**Biz sadece bir sendika kurmadık.**

**Bir itirazı örgütledik.**

Emeğin temsil edilirken unutulmasına itiraz ettik.

Üyenin yalnızca aidat ödeyen bir isim hâline gelmesine itiraz ettik.

Yöneticilerin hesap vermediği bir sendikacılık anlayışına itiraz ettik.

Şeffaflığın istisna, suskunluğun ise alışkanlık hâline gelmesine itiraz ettik.

Sendikaların üyeler için değil, üyelerin sendikalar için var olduğu anlayışa itiraz ettik.

Çünkü biliyoruz ki sorun, yeni sendikaların eksikliği değildi.

Sorun; emekten uzaklaşan anlayış, hesap vermeyen yönetimler, üyeyi karar süreçlerinden dışlayan yapı ve zamanla güvenini kaybeden sendikal düzendir.

İşte Onuncu Köy, bu itirazın adıdır.

Biz mevcut düzenin içinde biraz daha yer edinmek için değil; gerekirse yeni bir yol açmak için yola çıktık.

Çünkü inanıyoruz ki sendikacılık, yalnızca hak arama mücadelesi değil; aynı zamanda demokrasi, adalet ve ortak vicdan mücadelesidir.

Her çağın bir bedeli vardır.

Bazıları o bedeli sessiz kalarak öder.

Bazıları doğrularından vazgeçerek.

Bazıları ise yalnız kalmayı göze alarak.

Çünkü tarih bize tek bir gerçeği öğretmiştir:

**Hiçbir büyük değişim, kalabalığa uyum sağlayanlarla başlamadı.**

Anadolu'nun hafızasına kazınmış bir söz vardır:

**"Doğruyu söyleyeni dokuz köyden kovarlar."**

Yıllardır bu sözün ilk kısmını tekrar edip durduk.

Kimse ikinci soruyu sormadı.

### **Peki, dokuz köyün yalanlarına katlanmak zorunda mıyız?**

Biz bu sorunun cevabını aradık.

Ve cevabı Anadolu'nun vicdanında bulduk.

#### **Onuncu Köy.**

Ama Onuncu Köy, kovulanların sığındığı bir yer değildir.

Onuncu Köy, doğrularından vazgeçmeyenlerin kendi elleriyle kurduğu yerdir.

Çünkü tarih; rahat etmeyi seçenleri değil, gerektiğinde yeni bir yol açma cesaretini gösterenleri hatırlar.

Türk milleti de tarihinin en zor dönemlerinden birinde böyle bir tercihle karşı karşıya kaldı.

İşgal altındaki bir vatanda teslimiyetin tek seçenek olduğu söylenirken, Mustafa Kemal Atatürk milletin kaderini yine milletin belirleyeceğine inandı.

Amasya'da bir çağrı yaptı.

Erzurum'da iradeyi örgütledi.

Sivas'ta ortak mücadeleyi büyüttü.

Ankara'da ise millet egemenliğini yeni devletin temeline yerleştirdi.

#### **"Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir."**

Bu söz yalnızca bir devletin temel ilkesi değil, yönetenlerin gücünü yönettiklerinden aldığına dair evrensel bir anlayıştır.

Biz de aynı anlayışı sendikacılığın merkezine koyuyoruz.

Çünkü bize göre bir sendikanın gerçek sahibi yöneticiler değil, üyeleridir.

Üyenin yönettiği, yöneticinin hesap verdiği sendikacılık anlayışı, bizim en temel ilkemizdir.

Yıllar sonra büyük eğitimci ve yazar Fakir Baykurt, **Onuncu Köy** romanıyla Anadolu insanının vicdanını anlattı.

O roman, bize sadece bir hikâye bırakmadı.

Bir soru bıraktı.

İnsan, kabul görmek için doğrularından vazgeçmeli midir?

Yoksa bedeli ne olursa olsun doğru bildiği yolda yürümeli midir?

Biz cevabımızı çoktan verdik.

İşte bu yüzden adımız **Onuncu Köy**.

Çünkü biz, kimsenin peşinden gitmek için değil; gerektiğinde yeni bir yol açmak için yola çıktık.

Biz, koltukların değil ilkelerin kalıcı olduğuna inanıyoruz.

Biz, eleştirinin susturulduğu değil, değer gördüğü bir sendikacılık istiyoruz.

Biz, üyelerin yalnızca aidat ödeyen değil; karar veren insanlar olduğu bir düzen kurmak istiyoruz.

Bizim mücadelemiz kişilerle değildir.

Bizim mücadelemiz;

İlkesizlikledir.

Adaletsizlikledir.

Liyakatsizlikledir.

Sessizlikledir.

Umutsuzlukladır.

Biz yalnızca hak arayan bir sendika olmayacağız.

Hak bilinci oluşturan bir sendika olacağız.

Yalnızca sorunları dile getiren değil, çözüm üreten bir sendika olacağız.

Yalnızca toplu sözleşme dönemlerinde konuşan değil, yılın her günü emekçinin yanında olan bir sendika olacağız.

Çünkü biliyoruz ki gerçek değişim, üyelerin seyirci olmaktan çıkıp yönetime ortak olduğu gün başlayacaktır.

Onuncu Köy yalnızca bir sendikanın adı değildir.

Bir duruştur.

Bir karakterdir.

Bir vicdandır.

Bir sözdür.

Ve o söz şudur:

**Bedeli ne olursa olsun doğruyu söylemekten vazgeçmeyen herkes, nerede olursa olsun, aslında bir Onuncu Köylüdür.**